

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plutarchu Chairōneōs Ta Sōzomena Panta

Continens Vitas Parallelas Graecè & Latinè

Plutarchus

Francofurti, 1620

In Demosthenem annotationes

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1340)

IN DEMOSTHENEM ANNOTATIONES
 nes Guil. Xylandri & Herm. Crusarii,
 interpretum.

Philippi & Alexandri magni ætate vixisse Demosthenem Atheniensem oratorem, neque multo post huius obitum tempore periisse, res est non obscura.

847. a. *Delphinis hic in continente cursus est*] Posterior est pars senarii vsus. Continet autem prouerbum. Nam delphinus piscis est præualidus, & qui in mari plurimum proficit in terra nihil valet. Ita inquit Plutarchus se fortassis haud parum in rebus Ciceronis & Demosthenis gestis posse iudicandis: de facundia autem minime valere iudicio, cuius rei causas attulit. Possimus uti hoc versiculo quoties rem nobis inauditam ea ratione recusamus quod ad eam peragendam vires nobis aut peritia deficiat: aut ea à natura nostra vel instituto sit aliena. Non abludivit ab adagione apud Liniu[m] relato, Catherium in fossa.

Ibid. c. *Ex optima civibus*] *καλῶν καὶ ἀγαθῶν καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ* ciues apud Athenienses erant ut quales Romani vocant optimates, à plebe seiuncti, & in rebus priores. Sic sæpe Thucydides, sæpe Plutarchus, præsertim in Pericle. Quod dico ut intelligas non tam vitæ hinc quam ordinis in rebus rationem indicari. Cic. lib. 1. De officiis videtur optimum quæque vocare eum qui hinc est *καλὸς καὶ ἀγαθός*. Ex quo (inquit) evenit ut alii populares, alii studiosi optimi cuiusque videantur, pauci universorum. Locus Æschini qui mox citatur, est in nobili illa aduersus Ctesiph. orat.

848. c. *Platonis Demosthenem auditorem*] Hoc idem gravissimus autor Cicero affirmat, non vno loco: ut in præfatione Officiorum, & initio Oratoris, in Bruto, & primo De oratore libro.

849. e. *Lamachus Myrinas*] In Græco enim est, *Μυρρινάου*. malim, ut alibi legitur, *Μυρρινάου*, aut potius *Μυρρινάου*. Est autem Myrthine, *Μυρρῖνη*, vitis Æolidis. Myrthenam nullam, neque Mirthenam novi. itaque non habeo quod statuam.

850. b. *Rhopaperperetram*] *ῥωποπερήτρα* est in Græco libro, atque ita video ab omnibus legi. Sed ut ea vox exponi possit, nondum video: mihi enim fasciculi isti non probantur vel verborum vel samentorum. Sequor autem Varinum, qui ostendit, *ῥωποπερήτρα* factum esse vocabulū *ῥωποπερήτρα*, sicut à *δάκτυλος* fit *δακτυλήτρα*. Idemque, Eustathium scilicet sequutus, exponit *ῥωποπερήτρα* significare inanes & futiles nagas. Nota sunt *πέρπρηρα*, *πέρπρηρα* & *πέρπρηρα*. *ῥωποποι*, inutiles & viles res seu merces significantur, quales vulgo circūferuntur non ad instruendos aliqua utilitate, sed emungendos pecunia homines. leues præsertim & curiosos, paratæ. Et *ῥωποποι* etiam in Lyc. Plut. eodem modo dixit. estq; venustum Erasistrati dictum, *πῶς φύσιν οὐδὲν ἔχειν ῥωποποι*. itaque *ῥωποποι* & *πέρπρηρα* componitur *ῥωποπερήτρα*, eleganti translatione inanem loquacitatem ac temerariam explicans: quo in genere comici solebant ludere, & quale notum illud *κομπρακελλ-*

λορήμων) atque ab eo *ῥωποπερήτρα* fit *ῥωποπερήτρα*: quomodo hic legendum omnino puto. quando & Eustath. in Iliad. hoc ipso vocabulo notari futiles & garrulos testatur, inquit: *ῥωποποι* ἢ *ῥωποπερήτρα* πρὸς *πέρπρηρα*, (nimirum Demosthenes) *ῥωποπερήτρα* ἢ *ῥωποπερήτρα* & *φλυαρία* σκωπόμενος. Simile huius est illud *ῥωποπερήτρα*, obiectum Eubulidæ Milesio, Euclidis sectatori, à quodam comico apud Diogenem Laertium lib. 2. Apud Suidam est *ῥωποπερήτρα*.

Ibid. d. *Meatum securis orationum exurgit*] Apparet in Græco esse iambicum senarium hoc quidem loco. nam in Phocionis vita pro *ἀνίσταται* legitur *παύσιν*: atque ita versus ratio tollitur. Itaque ut satisfacerem & iis qui versus esse iudicant, & iis quibus aliter videbitur, versus reddidi, sed qui in oratione stare possit.

851. a. *Æsiona*] Pro Æsionem legitur Appionem in vita Demosthenis hac, cum Demosthene impressa.

854. a. *Præterea Daochum Thessalum, & Thrasydæum*] Ita legit & Aretinus, & Amiotus Hieronymus Wollius, vir doctissimus, & quem amicitia honorisque causa nomino, in huius vitæ versione locum hunc asterisco notavit, quod particula ἢ post *Μακεδόνες*, omnino aliquid diversi videatur significare: id quod tamen verba non explicent, loco scilicet mutilo. Cuius ego coniecturam eatenus probo quatenus Daochus & reliquis epitheton deesse censuit: Thessalos autem Daochum & Thrasydæum affirmare non possum. Historiam (ut obiter moneam) qui plenius & expressius legere cupit huius belli, Diodorum Siculum, vel Gemisti paralipomena cum Herodoto Basileæ impressa evoluat.

855. a. *Demosthenes Demosthenis*] Iambicum trimetrum, & alterius caput verba Græca efficiunt: atque in Græco etiam ita distinguenda sunt ut carminis ratio appareat. *Ἐπιούρου* ego accipio Mensuram carminis, vel manus vel (quod huic magis quadrat) pedum motu exprimere. quod nos vulgo, *die mensur schlagen*, dicimus.

859. c. *Puerum vocans & margitem*] inerrem & nullius precii stolidumque hominem. Meminit eius ex Homero Aristoteles, atque Clemens Alexandrinus. Vide Erasmi Chiliad. de Margite.

858. d. *Phylarchus*] *Φύλαρχος*, alibi: & in hac vita alias cum Demosthene impressa *Φίλαρχος*. Sed hoc rectius est. Aretinus Phalereum legit. Idem *ῥαλαύκων* vertit venale, quasi si idem essent *ὄνειον* & *ώνιον*.

859. a. *Eluserunt legem*] Xyl. vertit, *Commento illuserunt*. & an notat, *ἐπιφύλαξ* ἢ *νόμος*. *ἰσοφύλαξ* legendum, non ex altero modo exemplari, sed palam ex sensu constat.

Ibid. c. *Calauria*] Hæc aliquando *καλαυρία* scribitur, ob asinitatem literarum ut *αὐρα* & *αἰρα*. nam vitiosa pronuntiatio hæc inuexit: sicut id quoque quod β fere in scriptis libris figura nostro u simili exprimitur.

IN CICERONEM ANNOTATIONES
 nes Guil. Xylandri & Herm. Crusarii, interpretum.

361. a. *Cicero matrem tradunt Helniam*] *Ὀλβίαν* & *Ζηροῖναι* & *καλὰς* *βελτιωμένης* *Ὀλβίου*, opes, *Ὀλβίου* diuitem esse scio. Caterum hic mihi metui ne si verterem quomodo uterque interpret, negligentior merito iudicaret. Puto autem scriptum esse à Plutarcho, *Κικέρωνος ἢ πῶς ἢ μητιὰ λέγειον Ἐλβίαν καὶ Ζηροῖναι καλὰς, καὶ βελτιωμένης*. Primum ipsa traiectione particularum *Ὀλβίαν καὶ*, locum mihi fecit suspectum. Deinde quam Græci loco v consonantis *π* *β* *η* *π* utantur, cogitavi quam Plutarchus siue *Ἐλβίαν*, siue *Ἐλβίαν*, dixisset eam à librationis postea *Ὀλβίαν* perperam scriptam, proprio in appellativum commutato. Nam Eusebius quoque Helniam Ciceronis matrem nominat, sequutus eisdem (opinor) auctores: & Helui Romæ fuerunt, Cinnæ cognomento. Denique vix mihi persuadebitur si autor matrem Ciceronis (cuius nomen omittete non puto, voluit) diuitem voluisset affirmare, *Ὀλβίαν* scripturam fuisse. Dixi quod sentio, ex tetorum salvo iudicio.

Ibid. b. *Ally ad Appium Tullium*] In Græco est *Τύλλου Ἀππίου*, quod interpretes parum de his rebus solliciti retulerunt. Est autem legendum *Τύλλου Ἀππίου*. loquitur enim de Tullio Attio Volscorum rege, ad quem exul Coriolantis confugit. Livi lib. 2. Dionysius lib. 8. initio, & in Coriolani vita noster.

Ibid. *Verum is qui huius gentis Cicero princeps est cognominatus*] A cultura cicero hoc cognomen Plin. lib. 18. c. 3. ortum ait, sicut Lentuli, & similia.

Ibid. c. *Tertio novas Ianuarias*] *ἡμέρα τελευτῆς τῶν νέων καλῶν δῶν*. Hunc suum natalem diem Cicero ad Atticum etiam notat, lib. 7. epist. 5. Ita, inquit, ad urbem 3. Non. (patet autem ex superioribus loqui de Ianuario) natali meo. Et lib. 13. epistola. Venit ille: Sed heus tu, inquit, diem meum scis esse 111. Non. Ianuar. aderis igitur. Gellius lib. 15. cap. 28. ait: Q. Capione & C. Serrano Coss. ante diem 111. Nonas Ianuarii, natus est M. Cicero, fuit hoc anno V. C. DCXCVIII. Lati-